

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118313074
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:6118313074.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Daše Kontríkovej v spore žalobcu: Ing. S. F., nar. XX. mája XXXX, bytom C., M. XXX/XA, zast. splnomocnenkyňou: RIBÁR & PARTNERS, s.r.o., Trnava, Halenárska 18A, proti žalovanému: P. C., nar. XX. A. XXXX, bytom P., U. O. XXX/XX, zast. splnomocnenkyňou: SOPKO LEGAL s.r.o., Trnava, Paulínska 7523/24, o 29.100 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 17C/43/2018-120 zo dňa 13. mája 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **v plnom rozsahu.**

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 29.100 eur a 5 % - ného úroku z omeškania z uvedenej sumy od 19.12.2017 do zaplatenia. Prvoinštančný súd odôvodnil svoje rozhodnutie aplikáciou ustanovení § 3 ods. 1, § 34, § 37 ods. 1, § 39, § 488, § 489, § 451 ods. 1 a 2, § 657 a § 658 ods. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“), ako aj ust. § 191 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Vecne svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalobca vložil peňažné prostriedky vo výške 31.300 eur na účet spoločnosti LOGI TRANS s.r.o., so sídlom Madunice, Janka Kráľa 609/23, IČO: 50 434 675, s tým, že predmetné peňažné prostriedky boli uvedenej spoločnosti poskytnuté na základe existujúceho právneho dôvodu, pretože medzi stranami sporu existovala v čase poskytnutia peňažných prostriedkov „akási dohoda“ ohľadne ich budúcej spolupráce v podnikaní v oblasti autodopravy, podľa ktorej mal žalovaný založiť spoločnosť s ručením obmedzeným, na ktorej podnikaní sa mal neskôr podieľať aj žalobca a to ako riadny spoločník, resp. tichý spoločník, prípadne inou formou spoluúčasti. Za uvedeným účelom potom žalobca poskytol peňažné prostriedky, za ktoré boli kúpnou zmluvou nadobudnuté vozidlo a prívies ako majetok predmetnej spoločnosti slúžiaci prevádzkovaniu autodopravy uvedenou spoločnosťou. Prvoinštančný súd uvedený právny úkon posúdil ako zmluvu o pôžičke. Uviedol, že žalobca poskytol peniaze vo výške 31.300 eur spoločnosti LOGI Trans s.r.o., prevzatie záväzku dlžníka (LOGI Trans s.r.o.), vrátiť vec rovnakého druhu vyplývala zo skutočnosti, že zo zostatku vedeného na účte spoločnosti LOGI Trans s.r.o. sa spočiatku splácal úver žalobcu, tento si splácal samotný žalobca, ako to uviedol aj vo výpovedi a to v trvaní jedenástich mesiacov po 200 eur formou samofinancovania. Z uvedeného je zrejmé, že medzi veriteľom a dlžníkom existovala dohoda o podstatných náležitostiach zmluvy o pôžičke. Ďalej sa prvoinštančný súd zaoberal tým od čoho sa taktiež odvíjala úspešnosť žalobcu v konaní, komu bola reálne pôžička poskytnutá, t.j. vyriešenie otázky pasívnej vecnej legitímácie. Na to, aby sporová strana bola v konaní úspešná, musí v kontexte C.s.p. osvedčiť, že jej ako nositeľovi práv, svedčí danosť uplatneného nároku a naopak, že žalovaná strana je nositeľom povinnosti uplatnenej žalobným návrhom. Z predložených listinných dôkazov mal súd prvej

inštancie za preukázané, že pôžička bola poskytnutá jednoznačne spoločnosti LOGI Trans s.r.o. a nie žalovanému ako fyzickej osobe. Vyplýva to jednak zo skutočnosti, že finančné prostriedky boli v zmysle dohody strán vložené žalobcom na účet uvedenej spoločnosti. Taktiež konštatoval, že mohlo ísť síce len o dohodnuté platobné miesto, avšak úmyslom žalobcu pri poskytnutí prostriedkov bolo nepochybne spoločné podnikanie so žalovaným v uvedenej spoločnosti, za peniaze plánovali nákup vozidiel pre uvedenú spoločnosť, ktoré sa stali vlastníctvom spoločnosti, žalobcovi potom muselo byť zrejme, že uvedené finančné prostriedky musia byť vedené aj v riadnej evidencii a v účtovníctve spoločnosti, keďže boli vložené na účet spoločnosti, nie je potom dôvod predpokladať, že žalobca by mal v úmysle poskytnúť pôžičku žalovanému ako fyzickej osobe. Uvedené vyplýva aj z formulácie samotnej žaloby, v ktorej v prvej vete sám žalobca uvádza, že v priebehu mesiaca február - marec 2016 sa stretol so žalovaným, kedy žalovaný za účelom spoločného podnikania v oblasti autodopravy chcel od žalobcu finančné prostriedky na kúpu nákladného automobilu, ako žalobcovho finančného vkladu do spoločnosti. Rovnako aj v rámci repliky uviedol „k zloženiu peňazí ako vkladu do spoločnosti zo strany žalobcu došlo“. Aj z uvedeného podľa súdu prvej inštancie vyplýval úmysel žalobcu poskytnúť finančné prostriedky spoločnosti a nie fyzickej osobe. O tom, že pôžička bola poskytnutá spoločnosti LOGI Trans s.r.o. svedčia aj viaceré listinné dôkazy, či už žalobcom pripravovaná zmluva o tichom spoločenstve preukazujúca zmýšľanie žalobcu, resp. uznanie záväzku spoločnosti, v zmysle ktorého žiadal žalobca uznať záväzok zo zmluvy o pôžičke uzavretý so spoločnosťou LOGI Trans s.r.o., taktiež facebooková komunikácia so spoločníkom Mgr. U. C. zo dňa 28. júna 2017, v ktorej sa uvádza „ja chcem len uznanie záväzku, že som do firmy vložil peniaze a potom som chcel podpísať dohodu o tom, ako sa to bude splácať“. Rovnaká časová následnosť jednotlivých úkonov a to 1/ schválenie úveru žalobcovi X. X., a.s. vo výške 35.000 eur dňa 17.5.2016, 2/ založenie a vznik spoločnosti LOGI Trans s.r.o. žalovaným dňa 9.8.2016 a 3/ vloženie peňažných prostriedkov vo výške 31.300 eur na účet spoločnosti LOGI Trans s.r.o. dňa 2.9.2016 svedčia o tom, že finančné prostriedky mohol žalobca poskytnúť žalovanému ako fyzickej osobe už skôr, avšak z uvedeného je zrejme, že boli cielene poskytnuté až po vzniku spoločnosti LOGI Trans s.r.o. Na záver prvoinštančný súd konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v otázke osvedčenia pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca navrhujúc jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie formálne odôvodňoval aplikáciou ustanovení § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) C.s.p. Namietal, že odôvodnenie rozsudku je vnútorne rozporné čo zakladá jeho zmätočnosť, keď v bode 17 rozsudku súdu prvej inštancie prvoinštančný súd jednoznačne ustálil, že peňažné prostriedky poskytnuté žalobcom na účet spoločnosti LOGI Trans s.r.o. boli poskytnuté na základe existujúceho právneho dôvodu, pretože medzi stranami sporu jednoznačne v čase poskytnutia peňažných prostriedkov existovala „akási dohoda“ (i ohľadne ich budúcej spolupráce v podnikaní v oblasti autodopravy, podľa ktorej mal žalovaný založiť spoločnosť s.r.o., na ktorom podnikaní sa mal neskôr podieľať žalobca či už ako riadny spoločník, resp. ako tichý spoločník, prípadne inou formou spoluúčasti). Na inom mieste rozsudku prvoinštančný súd uvádza, že pôžička bola poskytnutá spoločnosti a v inej časti odôvodnenia rozsudku uvádza, že existovala dohoda o poskytnutí prostriedkov medzi žalobcom a žalovaným a že platba bola iba na účet spoločnosti. Odvolateľ poukázal na to, že náležitosťou zmluvy o pôžičke je dohoda o poskytnutí prostriedkov. Prvoinštančný súd paradoxne uzavrel, že takáto dohoda existovala medzi stranami sporu, t.j. medzi žalobcom a žalovaným a nie medzi žalobcom a spoločnosťou LOGI Trans s.r.o. Dohoda medzi žalobcom a spoločnosťou LOGI Trans s.r.o. o odovzdaní prostriedkov nemohla byť uzavretá a to z toho dôvodu, že spoločnosť v čase kreovania zmluvy (návrh, akceptácia, dohodnutie podmienok) ešte neexistovala; žalobca sa dohodol so žalovaným na sume, následne vybavil zdroje poskytnutých prostriedkov za účelom spoločného podnikania formou úveru z Prvej stavebnej sporiteľne a prostriedky držal pre žalovaného u seba, až kým žalovaný neurčil platobné miesto, a to účet spoločnosti, ktorú krátko pred tým sám založil a žalovaný v komunikácii so žalobcom nemohol konať v mene spoločnosti spôsobom, ako to prikazuje Obchodný zákonník, zakladateľská listina spoločnosti ani spôsob konania v mene spoločnosti zapísaný v obchodnom registri, nakoľko táto v tom čase ešte nevznikla ani nebola založená a nešlo ani o prípad dodatočného schválenia štatutára za spoločnosť. Prvoinštančný súd síce hodnotil dôkaz jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, avšak jeho hodnotenie je vnútorne rozporné a nelogické, preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vyvodil z toho nesprávne právne posúdenie. Komunikáciu sporových strán treba rozdeliť do dvoch časových rovín, to pred poskytnutím prostriedkov (február, marec 2016 - september 2016) a po poskytnutí prostriedkov do súčasnosti a to z dôvodu, že ak neexistuje písomná zmluva medzi stranami, súd musí existenciu zmluvy vyvodiť. Žalobca sa dohodol so žalovaným na spoločnej spolupráci, podnikaní, kde sa mali deliť na zisku rovným dielom a vyslovene mali spolupodnikať, pričom žalovaný

odložil čas plnenia, poskytnutia peňazí zo strany žalobcu, až kým nezaloží spoločnosť (ktorú mali podľa dohody založiť obaja a podieľať sa obaja na jej chode a zisku), kde bol jediný spoločník, konateľ a zakladateľ. Z tejto komunikácie v žiadnom prípade nemožno vyvodiť vôľu žalobcu peniaze požičať. Na základe uvedenej skutočnosti je zrejmé, že na strane žalobcu nikdy nebola vôľa (§ 37 ods. 1 O. z.) uzavrieť zmluvu o pôžičke a z uvedeného preto ani nedošlo k prejavu takejto neexistujúcej vôle. Druhá časová rovina komunikácie sporových strán je už v znamení nesmerovania k dohode o spolupráci, ale k vyporiadaniu vzájomných vzťahov, resp. nahrávku žalobcu, pretože žalovaný nedodrжал svoju časť dohody v tom smere, že žalobca sa nestal spoločníkom spoločnosti, nebola uzatvorená zmluva o prevode obchodného podielu, nepodílel sa ako spoločník na základnom imaní spoločnosti, hoci dal žalovanému ako zakladateľovi a správcovi vkladu svoj peňažný vklad do základného imania. Ak by sa malo jednať o zmluvu o pôžičke spoločnosti LOGI Trans s.r.o., tak by sa uvedené slovo „pôžička“ aspoň raz objavilo v komunikácii medzi žalobcom a žalovaným, pretože ide o bežné slovné spojenie. Skutočnosť, že žalobca nikdy neuvažoval o prostriedkoch ako pôžičke a už vôbec nie pôžičke spoločnosti, vyplýva opäť z jeho správania a komunikácii, v ktorej sa chcel podieľať na zisku spoločnosti, dáva vklad do spoločnosti, pričom rovnako tak to opisuje žalovaný, ani on nespomína, že si požičal, aby mohol rozbehnúť novú ďalšiu spoločnosť na podnikanie v autodoprave, keď jednu takú totožnú už mal. Ak by išlo o pôžičku s nejasným časom určenia aj vrátenia, prečo by si žalobca nepreviedol celý zostatok na účte spoločnosti LOGI Trans s.r.o. ako vrátenie pôžičky, ale radšej čakal, kým sa podnikanie spoločnosti rozbehne a bude sa podieľať na zisku? Vytkol súdu prvej inštancie, že za účelom preukázania jeho tvrdení navrhol vypočuť svedkov X. F. a Q. X. ako aj svedkov T. a E., čo súd prvej inštancie odmietol všeobecným konštatovaním, že nepovažoval za potrebné vykonanie uvedených dôkazov, nakoľko skutkový stav medzi stranami sporu má súd dostatočne a jednoznačne preukázaný už z vykonaného dokazovania. Taktiež súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku nevyporiadal ani s jediným argumentom žalobcu ohľadom bezdôvodného obohatenia vrátane aplikácie § 498 O.z. a nedal naň žiadnu odpoveď. V zmysle ustálenej judikatúry vyplýva, že ak súd v spore v rámci hodnotenia dôkazov neváže do úvahy výsledky vykonaného dokazovaného svedčiace tak proti žalovanému ako aj proti žalobcovi, jeho rozhodnutie vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (por. R 111/1998). Ak súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie výlučne na jednom názore, ktorý je v rozpore s dôkazmi predloženými žalobcom, zapríčinil tým nielen nesprávnosť a nezákonnosť rozsudku, ale jeho nepreskúmateľnosť.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že žalobca svoj nárok voči žalovanému v žalobe odôvodnil ako bezdôvodné obohatenie vzniknuté plnením bez právneho dôvodu, avšak počas konania svoju právnu kvalifikáciu rozšíril na bezdôvodné obohatenie plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol a na bezdôvodné obohatenie z titulu právneho úkonu neplatného pre nedostatok formy. Vo všetkých prípadoch stojí právna argumentácia žalobcu na tvrdení, že spoločnosť LOGI Trans s.r.o. bola platobným miestom, pričom pasívne vecne legitimovaný v konaní mal byť žalovaný. Ak by súd prvej inštancie dospel k žalobcom želanému záveru, že plnenie žalobcu bolo bezdôvodným obohatením, nemohol sa obohatiť žalovaný, ale spoločnosť LOGI Trans s.r.o., pretože len v jej prospech sa plnilo, a teda len ona by sa mohla obohatiť. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, ktorý ustálil, že na plnenie existoval právny dôvod, a to zmluva o pôžičke, pričom pasívne vecne legitimovaný by nebol žalovaný, ale spoločnosť LOGI Trans s.r.o., voči ktorej žalobca žalobu nepodal. Potvrdil, že sporové strany rokovali o možnostiach spoločného podnikania, no k dohode (ako fyzickej osoby) nedospeli. Zo vzájomnej komunikácie vyplynulo, že žalobca prejavil vôľu bližšie nešpecifikovanou a nedohodnutou formou podieľať sa na spoločnom podnikaní, a že žalovaný sa prípadnej spolupráci nebránil, ak bude mať založenú spoločnosť s ručením obmedzeným. Žalovaný týmto jednoznačne prejavil vôľu, že ako fyzická osoba so žalobcom podnikáť nechce. Ďalším dôkazom toho, že žalobca mal vôľu spolupracovať so spoločnosťou LOGI Trans s.r.o. a nie so žalovaným je, že potom ako si zabezpečil úver pre budúce možné, no stále neisté investície do spoločného podnikania s budúcou novozaloženou spoločnosťou, tieto neodovzdal žalovanému, ale boli poskytnuté až spoločnosti LOGI Trans s.r.o. na základe dohody s LOGI Trans s.r.o. Žalobca vychádzal z nesprávneho predpokladu, že komunikoval so žalovaným, išlo o dohodu s ním, pretože žalovaný bol tiež konateľom spoločnosti LOGI Trans s.r.o., v mene ktorej navonok vystupoval. Pri týchto úkonoch nezaväzoval seba, ale spoločnosť. Až do vzniku spoločnosti LOGI Trans s.r.o. neexistovala žiadna konkrétna dohoda o podobe vzájomnej spolupráce čo na pojednávaní potvrdil aj žalobca. K dohode o plnení malo dôjsť až po vzniku spoločnosti LOGI Trans s.r.o. a niet jediného dôkazu, z ktorého by vyplývalo, že dohoda o plnení v prospech LOGI Trans s.r.o. po jej vzniku bola

uzatváraná so žalovaným a nie so spoločnosťou LOGI Trans s.r.o., v mene ktorej žalovaný konal. Žalobca na základe prístupu k bankového účtu si peňažné prostriedky vracal postupne a pravidelne v mesačných splátkach, čo tak podporuje závery súdu prvej inštancie o tom, že išlo o peniaze požičané spoločnosťou LOGI Trans s.r.o. a neexistuje žiadny rozumný dôvod, prečo by si žalobca tieto peňažné prostriedky nepreviedol, a to jednorazovo. V rámci trestného vyšetrovania žalobca uviedol, že poskytnutá suma mala byť použitá na nákup motorového vozidla pre LOGI Trans s.r.o., t.j. na plnenie bol právny dôvod. Z výpisu z bankového účtu LOGI Trans s.r.o. je zrejmé, že spoločnosť LOGI Trans s.r.o. naozaj za peniaze vložené na jej účet žalobcom o niekoľko dní kúpila motorové vozidlo a náves. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal jednotlivé varianty jeho tvrdení, ako napríklad to, že platba mala byť vkladom do základného imania, že mala byť preddavkom na kúpnu cenu za prevod polovice obchodného podielu, alebo že išlo o vklad do spoločného podnikania.

4. Odvolací súd podľa § 34 C.s.p. po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.) po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 C.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 C.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia v prvom rade založil svoje rozhodnutie na závere, že žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný, t.j. nie je nositeľom povinnosti, ktorej splnenia sa voči nemu žalobca žalobou domáha.

6. Zásadne platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalujúca strana, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce, sú záležitosťou žalovanej strany (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/181/2016).

7. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán konania. Táto norma tak zásadne určuje rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno sa delia medzi stranami konania v závislosti na aktuálnom priebehu konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu (porov. rozsudok NS SR sp. zn. 3MCdo/6/2010).

8. V spore o vydanie bezdôvodného obohatenia preukazuje v súdnom konaní predpoklady vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia ten, kto sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia.

9. V posudzovanej veci má odvolací súd za to, že zaplatením sumy 31.300 eur v peňažnom ústave žalobcom na účet spoločnosti LOGI Trans s.r.o. bol založený právny vzťah medzi osobou poskytujúcou platbu (žalobcom) a majiteľom účtu (spoločnosťou LOGI Trans s.r.o.). Plnenie a teda majetkový prospech (§ 451 a nasl. O.z.) tu nenadobudla osoba odlišná (žalovaný) od subjektu, v prospech ktorého je dotknutý bankový účet zriadený. Pre konanie v tejto veci je z pohľadu žalobcom uplatneného nároku voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia sa žalovaného irelevantné, z akého titulu bolo poskytnuté plnenie (platba) žalobcu na účet spoločnosti LOGI Trans s.r.o., pretože táto otázka by bola relevantnou v prípade uplatnenia si žalobného nároku žalobcu voči spoločnosti LOGI Trans s.r.o., ktorá je pasívne legitimovaným subjektom vo vzťahu k žalobcom požadovanému žalobnému nároku, pretože ak žalobca plnil na účet spoločnosti LOGI Trans s.r.o., konal v domnienke, že plnil svoj vlastný záväzok, vznikol medzi ním a tým, komu bolo plnené, právny vzťah plnenia bez právneho dôvodu a nárok na vrátenie tohto plnenia, ak by nebolo preukázané, že plnil na základe zmluvy o pôžičke, resp. iného titulu.

10. Treba dať za pravdu v celom rozsahu súdu prvej inštancie v tom, že žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaný je nositeľom povinnosti (pasívne vecne legitimovaný), ktorej sa voči nemu domáha žalobca, t.j. aby mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 29.100 eur, pretože žalobca, ktorý niesol dôkazné bremeno podľa hmotného práva, nepreukázal vznik záväzku žalovaného vrátiť peňažné prostriedky žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia.

11. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán konania, aj ako vec právne posúdil, pričom odôvodnenie napadnutého rozhodnutia obsahuje aj argumentačný základ preskúmateľný odvolacím súdom. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 44/03, sp. zn. III. ÚS 209/04, III. ÚS 191/2013).

12. Odvolacia námietka o odňatí možnosti konať pred súdom z dôvodu, že súd riadne neodôvodnil, prečo odmietol vykonať žalobcom navrhnuté dôkazy (výsluchy svedkov) nebola dôvodná. Právomoc (súdu) konať o veci, ktorej sa žalobný návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd v civilnom sporovom konaní nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané je vždy vecou súdu (porovnaj § 185 ods. 1 a 2 C.s.p.) a nie strán sporu.

13. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní má poskytnúť odpoveď iba na tie námietky alebo argumenty v odvolaní, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 78/05).

14. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

15. Potvrdzujúci výrok odvolacieho súdu sa vzťahoval aj na rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, prislúchala plná náhrada trov konania voči žalobcovi v konaní neúspešnému. O výške náhrady trov konania má rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím.

16. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v odvolacom konaní neúspešnému. O náhrade trov odvolacieho konania bolo preto rozhodnuté tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C.s.p.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.